

இவற்றை இவரது சிறுகதைகளுக்கு கிடைத்த அங்கீகாரமாக பார்க்கலாம்.

2008 இல் திருகோணமலை நூலக அபிவிருத்திச் சங்கம் சிறந்த எழுத்தாளருக்கான விருதும், கிண்ணியா பிரதேச சாகித்திய விழாவில் இலக்கிய ஒளி பட்டமும், விருதும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கிண்ணியா நகர சபையினால் கௌரவிக் கப்பட்ட சமீகம் என்னும் சிறப்பு விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பின்னணியை வதைத்துக் கொண்டதான இவரது சிறுகதைகளை ஆராய்ந்து பாற்ப்பது சாலப் பொருத்தம் என்று கருதுகின்றனே.

இனி நஸ்புள்ளாஹ் வின மூதலாவது கதையான புத்தன் வந்த பிமியிலே (பக்கம் 23) என்ற சிறுகதையை நோக்குவோமயோனால் மனிதம் மரித்துப் போன தசேத்தின் வரலாற்றை அது கூறித்து நிற்கின்றதெனலாம். இனவெறிகளால் ஆளப்பட்ட இன்பமான வாழ்வை தொலத்து நிற்பவர்களுக்கு இதுவொரு சாட்டையடியாக அமையுமாறு திருக்கின்றது. கருணையும், கார்பணியமும் வாழ்வின் ஆதாரம் என்று போதித்த புத்தன் வாழ்ந்த இந்த பிமி இரத்த வளெளத்தாலும், பிரதே வாயாலும் மாசுபட்டாவிட்டது. வரலாற்றுக் கதையை ஏற்படுத்திய இந்த நிகழ்வுகளில் பெரும்பாலும் அப்பாவிகளே கொல்லப்பட்டமை கண்டுகூடும். இந்தக் கதையிலும் அவ்வாறாதோர் சம்பவமே கருவாக சொல்லப்பட்டாள்ளது. சந்திரபால என்ற சிங்கள மனிதன், மாணிக் கம் என்ற இந்து மனிதனை எதிரியாக நோக்குவதினடாகவே கதை நகர்த்தப்பட்டிருக்கின்றது. கதையின் இறுதியில் மாணிக் கத்தின் மகனை சந்திரபால தன் வாகனத்தால் விபத்துக் குள்ளாகக் குகின்றான். தனது அண்ணனின் சொந்த மகனையே, தான் கொண்டுவிட்டதாக சந்திரபால பின்னர் அறிகின்றான். காட்டேறி மனிதர்களின் கசந்த மனது இக்கதையில் இழையோடியிருக்கின்றது.

நிலகைலவை (பக்கம் 55) என்ற சிறுகதையிலும் யுத்தமே கருவாக் கப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் மனித நயேத்தின் சாயல்களை இனங்காட்டியிருக்கின்றார் நஸ்புள்ளாஹ். காயத்திரி என்ற மூதிர்கன்னியின் வதேனகையும், அவஸ்தைகளும் ததர்பமாக இக்கதையில் படம்பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கலவரம் நடந்த ஒரு பயங்கர இரவில் கருணாரட்னவின் மனவிக் கு பிரசவம் பார்க்கிறார்கள் காயத்திரியும் அவளது நண்பி உமாவும். ஐந்து நாட்களுக்குப் பிறகு இரவோபிரவாக கருணாரட்ன கண்டிக் குச் சின்றுவிடுகிறான். கருணாரட்ன என்ற மத வெறியன் மனதினாகிறான். சில நாட்களின் பின் நன்றி திரிவித்து காயத்திரிக் கு கடிதம் எழுதுகின்றான். புரிந்துணர்வு வந்துவிட்டால் பிமி ஆனந்தமாக இயங்கும் என்ற உண்மை இக்கதை மலம் உணர்த்தப்பட்டிருப்பது அவதானத்துக் குரியது.

இப்படிக்கு பிங்காற்று (பக்கம் 79) என்ற சிறுகதை மெல்லிய காதல் உணர்வினை மனதில் விதைத்துச் சிலகின்றது. ரம்மியமான முறையில் கதை சலனமில்லாமல்

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம் மத் -

Wednesday, 02 July 2014 17:49 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 17:55

நகர் ந்துகொண்டிருக்கின்றது. அடுத்து என்ன நடக்கும் என்ற அதிகபட்ச ஆர்வத்தை இக்கதை ஏற்படுத்துகின்றது. கதையின் ஆரம்பத்தில் தாயிடம் பயணம் சொல்லிக்கொண்டு நாச்சியாதீ வுக்கு வரும் இளஞ்சூன் என்ன செய்கிறான் என்ற எதிர்பார்ப்பே எட்டி நிற்கின்றது. எனினும் கதையின் இறுதியில் ஏற்படும் தாயின் மரணம் மனதை துண்டாட்கின்றது. சோகம் அப்பிக்கொள்கின்றது. தாய்ப் பாசத்தையும், காதலையும், மனித நயேத்தையும் ஒருசேர உணர்த்தியிருக்கும் பாங்கு சிறப்புக்குரியதெனலாம்.

மகாடக கதையான காவிய நரகம் (பக்கம் 90) என்ற சிறுகதையிலும் யுத்தமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. கர்ப்பம் தரித்து நிற்கும் குகநாயகியின் கணவன் ஒரு ஊடகவியலாளன். செய்திகளை அழகுத்தந் திருத்தமாக வெளியிட்ட காரணத்தால் அவன் வெள்ளைவனையில் கடத்தப்படுகின்றான். ஐந்துமாத கர்ப்பத்துடன் அவள் வாழ்தல் பற்றிய நம்பிக்கையையே இழந்து காண்ப்படுகின்றாள். காலம் அதன் பாட்டுக்கு நகர்ந்து செல்கின்றது. பசி, தாகம், தடுக்கம் எதிலும் பிடிமானம் இல்லாமல் சராசரி மனுசியாகக் கட்ட இல்லாமல் அவள்தன் வாழ்வைத் தொலைத்து நிற்கின்றாள். சாப்பிடுமாறு அவளது தாய் கடுகியபோது தனக்கு பசிக்கவில்லை என்கின்றாள். ஆனால் வயிற்றில் வளரும் தன் குழந்தைக்காகவே சாப்பிடுகின்றாள்.

திட்டமிடப்பட்ட கொலையால் கணவனை இழந்த ஓட்டுமொத்த பணிகளின் வலி இக்கதையால் புலப்படுத்தப்படுகின்றது. அதுமாத திரமலலாமல் எவரும் இரவில் வெளியில் செல்லக்கூடாது என்ற ஆயுத்தாரிகளின் கட்டளை குகநாயகி பிரசவ வதேனையில் துபிக்கும் போது கரையுட்கின்றது. மகளின் பிரசவ வதேனை தாங்க இயலாமல் அவளது தாய் உதவிக் கு அழகைக் க அயல் வீட்டுக்குச் செல்கிறாள். அததரூணத்தில் காவலரண அமதைது அதிலிருந்தவர்கள் அவளது பாக்கிச் சட்டக்கு ஆளாக்குகின்றனர். 'கடவாளே என்ற அம்மா' என்று தன் வதேனையையும் மறந்து குகநாயகி வெளியே செல்கையில் அவளும் சூட்டுக் கொல்லப்படுகின்றாள். அநியாயங்கள் மலிந்த.. அரக்கர்கள் நிறைந்த.. அந்த சிழலுக்கு காவிய நரகம் என்ற தலைப்பை நபிலாசிரியர் வைத்திருப்பதிலிருந்து அவரது மன வதேனை வெளிப்படுகின்றது.

காதல் ஒன்று சரோவிட்டால் அது தரும் காயங்கள் வாழ்நாள் முழுக்க தொடரும். வருடங்கள் பல கழிந்தாலும் காதல் தந்த வடூ சிறிதும் மாறாமல் அப்படியேதான் இருக்கும் என்பதை சூதா, சூங்கன் மீன் போல அழகு (பக்கம் 110) என்ற சிறுகதை உணர்த்தி நிற்கின்றது. முபாரக் என்ற இளஞ்சூன் பள்ளிக் காலத்தில் சூமையாவின் மீது கொள்கின்ற பாசம் அவளது தாய் பள்ளிக் கட்டம் மாற்றியதால் மறந்தது போகிறது. கனவுகள் வளர்த்த காதலர்கள் பிரிந்து போனாலும் வாழ்க்கை என்பது உரிய காலத்தில் அவரவர்க்கான துணையைத் தேடிக் கொடுக்கின்ற மனநிதர்சனம். அதற்கிணங்க இருவரும் இருவரே துருவத்தில் வாழ்தலை மறே கொள்கின்றனர்.

Written by - வலெகம் ரிம் ஸா முஹம் மத் -

Wednesday, 02 July 2014 17:49 - Last Updated Wednesday, 02 July 2014 17:55

காலம் கழிகிறது. முபாரக் கிற்கு இரு குழந்தைகள். அவர்களையே சூற்றுலா பயணத்துக்காக அழைத்துச் செல்கின்றபோது எதிர்பாராத விதமாக சூமயாவகை காண்கின்றான் முபாரக். நீண்ட நாட்களுக்கு பின் அவனைப் பார்க்கும் எந்தவித பரபரப்பும் இன்றி அவன் காணப்படுகின்றான். அவனது மாற்றத்துக்கான காரணத்தை முபாரக் வினவியபோது, பிற ஆண்களுடன் பசுவது தன் கணவனுக்கு விருப்பமில்லை என்று வடிகளென்று பதில் கூறுகிறான் சூமயா. முபாரக் கிற்கு கன்னத்தில் அறைந்தது போல இருக்கின்றது. இரவெல்லாம் தூக்கமில்லாமல் தவிக்கிறான். அவனது கடந்த காலத்தை அறிந்திருந்த மனவி அவனுக்கு ஆறுதல் சொல்லி திறைந்துவதாக கதை நிறைவு செய்யப்பட்டது.

கவிதையாத்தலில் தன் பெயரை இலக்கிய உலகில் நிலைநிறுத்திக்கொண்டுவந்த நஸ்புள்ளாஹ் காவி நரகம் என்ற இந்த சிறுகதைத் தொகுதி மலம் தான் ஒரு சிறந்த சிறுகதைப் படப்பாளி என்பதையும் நிரூபித்திருக்கின்றார். மலும் பல காதலிரமான படப்புகளையெளியிட நஸ்புல்லாஹ் வுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்!!!

0000 :- 0000 00000
0000 000 :- 00000000
000000000000 :- 0.000000000000
00000000 :- 0000 0000000000
0000 :- 400 000000

poetrimza@gmail.com